

La finestra oberta

CRISTINA MONTOLIO

ELISABETH ZOPETTI

Un ministeri allunyat de les persones

Amb pandèmia o sense, moltes famílies estan escanyades i no arriben a meitat de mes. Ara allò de no arribar a final de mes és històric. Truquen a la porta d'aquell ministeri, els reben i els informen que tenen dret a ajudes. Demanen papers i més papers, però les ajudes no arriben mai en el termini que els diuen, perquè sovint al ministeri, amb l'excusa que estan sobrecarregats de feina, no tramiten les sol·licituds en el termini escaient. Els dies passen, i les setmanes, i les ajudes que havien d'arribar no arriben. Trucades i trucades i la resposta sempre és la mateixa: l'ingrés us arribarà en breu.

La gent afectada ens diu, també sovint, el següent: «En breu els meus fills no menjaran, en breu el meu llogater em tornarà a reclamar els pagaments, en breu em tallaran la llum, la calefacció és un luxe que ja fa temps no encenc, en breu no podré seguir respirant de l'angoixa que m'estan provocant». Aquesta és la resposta que molts voldrien donar a aquells treballadors socials que sempre els donen excuses. No ho gosen fer per por a ser castigats i no rebre les ajudes.

Al Ministeri d'Afers Socials fa anys que hi ha un problema de manca d'empatia amb les persones amb problemes que cada dia s'agreuken. Els progressistes ja hem assenyalat en altres ocasions que no es fa la feina. Els uns es passen la pilota als altres, i queda demostrat que no hi ha equip. Entre els funcionaris del ministeri n'hi ha que treballen el triple que d'altres, però entre aquests altres n'hi ha que ni el mínim. Mentrestant, les famílies que necessiten ser ajudades pateixen les conseqüències. Els progressistes reconeixem que hi ha treballadors socials molt compromesos, que treballen molt i atenen sempre a les famílies com es mereixen ser tractades. Però, dissortadament, altres no ho fan.

La Constitució reconeix que la dignitat humana és intangible i, en conseqüència, la nostra Carta Magna garanteix els drets inviolables i imprescriptibles de la persona, els quals constitueixen el fonament de l'ordre polític, la pau social i la justícia. Però en aquell ministeri, massa vegades no s'acompleix el mandat de la Constitució. La Declaració Universal dels Drets Humans és vigent a Andorra, això també ho estableix la Constitució. Des del Govern en fan moltes campanyes de cara a la galeria, però el que s'ha de fer és posar ordre en aquell ministeri i complir el que diu aquest text. Els progressistes veiem que aquest ministeri,

tot i haver estat dirigit per diferents ministres, no fa el que cal per donar resposta a aquest greu problema. I ja toca trobar-ne una.

Al sector privat, quan una persona no fa la seva feina és amonestada i l'empresa fa totes les accions perquè rectifiqui i els seus clients estiguin ben atesos. Cal que es posi ordre al ministeri d'Afers Socials i que s'actui. Aquells treballadors públics que sempre tenen l'excusa per no haver fet la seva feina, tot i ser funcionaris, haurien de ser amonestats.

D'altra banda, també volem assenyalar que hi ha persones que demanen ajudes amb massa alegria i no les destinen per allò que realment les han demanat. Ens arriben queixes de gent, que són usuaris habituals d'Afers Socials, i pensen que hi ha beneficiaris que no fan un ús responsable dels diners que perceben. Cal fer un seguiment acurat en aquests casos, ja que els diners són de tots i s'han de distribuir de manera responsable.

La reforma de la funció pública s'està treballant fa anys i és un capítol obligat en tots els programes electorals. En l'àmbit dels afers socials, cal que es faci de manera urgent accions per a garantir els drets de les persones, no tot passa perquè als treballadors els facin formacions de reciclatge. ≡

Membres de la CPN de Progressistes-SDP